

Sted. Jeg udtalte, at jeg allerede havde sikret mig, at der kunde skaffes forskellige brugelige Arealer. Derimellem var ikke det i Viborg, det kendte jeg ikke den Gang. Saa henvendte en Deputation fra Byraadet i Viborg sig til mig og bad mig tage under Overvejelse, om ikke Viborg kunde bruges. Jeg havde den Gang ikke nogen som helst Grund til at stille mig uvenlig over for denne Deputation, jeg lovede at tage Forslaget under Overvejelse. Jo mere jeg imidlertid satte mig ind i Sagen, desto mere kom det til at gaa op for mig ved alle de Oplysninger, som meddeltes mig, at det ved Valget af Stedet ubetinget burde være Hovedhensynet, at det kom til at ligge i Nærheden af Stranden, og jeg kan henholde mig til, hvad der allerede er oplyst om den Betydning, det har for disse stakkels Børn at være i Nærheden af Stranden og have Adgang til Strandbade og til den friske Strandluft. Jeg kan i den Henseende fuldstændig slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 13de Valgkreds (Meyer) udtalte. Derfor vil jeg sige, at det er heller ikke rigtigt, naar det nu anføres, at det er udelukkende Professor Kellers Stilling til Sagen, som har været afgørende, da jeg mente ikke at kunne gaa til Viborg. Det er sagt her, at det er udelukkende dette personlige Hensyn, som afgør det. Jeg henviser her til de Bilag, som foreligge, og naar der der henvises til Erklæringen fra Stiftsfysikus Heiberg i Viborg, skal jeg gøre opmærksom paa, at denne Erklæring netop godtgør, at Viborg og Omegn maa siges i Henseende til tuberkuløse Sygdomme ikke at kunne staa ved Siden af den øvrige Del af Landet. Der bruges i Erklæringen et saadant Udtryk som dette: „Viborg Købstad har vel haft Ord for at være særlig hjem søgt af Tuberkulosis, men Forholdene ere her dog ikke meget ugunstigere end andetsteds.“ Dette kalder jeg ikke en Anbefaling, og ser man paa de Tal, han har meddelt, viser det sig, at i Viborg er Antallet af de Indbyggere, som ere døde af Tuberkulose, større end noget andet af de anførte Steder. Jeg skal fremdeles nævne, at samme Forfatter har tidligere givet Oplysninger, som findes i et Skrift af Sundhedskommissionens Formand, og hvori det udtales, at netop Viborg og Viborgegnen ere særlig hjem søgte af denne Sygdom, og det udtales der af Distriktslæge Heiberg — det var han den Gang — at det har været ham paafaldende at iagttage i Viborgegnen et saa ganske overordentlig stort Antal Tilfælde af Lunge-

svindsot og sindssyge. Dette synes jeg altsaa ikke er personlige Grunde, men reelle Grunde, og det er som sagt reelle Grunde, der for mig have været de afgørende. — Hvad Professor Keller angaar, er han fraværende, og han vilde jo heller ikke have Ret til at forsvare sig, selv om han var nærværende. Men jeg skal dog udtale, at Professor Kellers Erklæring, da han henvendte sig til mig — det var, efter at jeg først af reelle Grunde havde bestemt mig til at foretrække Bregninge eller Straarup — gik udtrykkelig ud paa, at han selvfølgelig ikke kunde forlange, at der ved Sagens Afgørelse skulde tages Hensyn til hans Person, men han følte sig forpligtet til at nævne, at han ikke kunde forsvare for sig selv som Læge at gaa til Viborg, fordi han i adskillige Aar havde lidt af Tuberkulose, men nu var i Bedring, og at han derfor, hvis Arealet ved Viborg valgtes, maatte fratræde sin Stilling. Endvidere gaar Direktionens Erklæring ud paa, at Terrainet ved Viborg heller ikke, hvad Beliggenheden angaar, kan stilles ved Siden af de andre, og de Herrer maa finde sig i, at jeg, naar jeg skal tage en Bestemmelse paa dette Punkt, tager særligt Hensyn til en saadan Erklæring fra Direktionens Side.

Jeg skal endnu udtale mig om nogle enkelte andre Punkter. Naar der blev sagt, at man vilde slippe Børnene løs fra Anstalterne, hvis Loven ikke blev vedtagen, maa det selvfølgelig bero paa en Misforstaaelse. Det eneste, jeg har sagt, og som jeg er nødt til at sige, er, at Bygningerne ude paa Ørstedesvej, hvor der er anbragt 80 af Børnene — og det ganske hjælpeløse Børn — kunne Anstalterne ikke beholde længere end til Foraaret 1900, og inden den Tid maa man skaffe anden Plads, da man ellers vil komme i den gruelige Nødvendighed at skulle slippe Børnene løs. Det er dog noget ganske andet end at sige, at man vil slippe Børnene ud af Anstalterne, hvis Loven ikke bliver vedtagen. — Der er endnu nogle andre Punkter at berøre. Der blev lagt stor Vægt paa, at Bygningerne skulle opføres saa økonomisk som muligt. I saa Henseende stemme Udvalgets Ønsker ganske med mine egne, og jeg tror nok, at jeg har udtalt — jeg husker ikke, om det var i dette Udvalg eller Finansudvalget — at jeg, hvis jeg kom til at gennemføre Loven, vilde gøre alt, hvad der stod i min Magt for at undgaa al unødvendig Luksus, og for, at der kan blive bygget saa billigt som mulig. En ganske anden Sag er det jo, om man vilde opstille den Fordring, at